

Vissa regler om ränta i samband med återkrav

Sammanfattning

Utskottet behandlar proposition 2006/07:49 Vissa regler om ränta i samband med återkrav jämte fyra motioner som väckts med anledning av propositionen.

I propositionen lämnas förslag som möjliggör för Försäkringskassan att debitera ränta vid återkrav av socialförsäkringsförmåner. Förslagen innebär att personer som har visats vara skyldiga att återbetala en socialförsäkringsförmån och som har kommit överens med Försäkringskassan om en avbetalningsplan eller har fått anstånd med betalningen ska debiteras ränta. Vidare ska personer som inte återbetalat ett återkrävt belopp i rätt tid debiteras dröjsmålsränta med en högre räntesats.

Det föreslås också att Försäkringskassan ges möjlighet att helt eller delvis efterge kravet på ränta.

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 juli 2007 och tillämpas första gången på återkrav som har beslutats av Försäkringskassan efter ikraftträdandet.

Utskottet tillstyrker regeringens förslag och avstyrker motionerna.

I betänkandet finns två reservationer från företrädare för Socialdemokraterna, Vänsterpartiet och Miljöpartiet.

Innehållsförteckning

Sammanfattning	1
Utskottets förslag till riksdagsbeslut	3
Redogörelse för ärendet	5
Utskottets överväganden	6
Reservationer	9
1. Avslag på propositionen m.m., punkt 1 (s, v, mp)	9
2. Uppsåt beträffande underlåten återbetalning, punkt 2 (v)	9
<i>Bilaga 1</i>	
Förteckning över behandlade förslag	11
Propositionen	11
Följdmotioner	11
<i>Bilaga 2</i>	
Regeringens lagförslag	13

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

1. Avslag på propositionen m.m.

Riksdagen avslår motionerna 2006/07:Sf5 yrkandena 1 och 2, 2006/07:Sf6 yrkandena 1 och 2, 2006/07:Sf7 yrkandena 1 och 2 samt 2006/07:Sf8 yrkande 2.

Reservation 1 (s, v, mp)

2. Uppsåt beträffande underlåten återbetalning

Riksdagen avslår motion 2006/07:Sf7 yrkande 3.

Reservation 2 (v)

3. Lagförslagen

Riksdagen antar regeringens förslag till

1. lag om ändring i lagen (1962:381) om allmän försäkring,
2. lag om ändring i lagen (1947:529) om allmänna barnbidrag,
3. lag om ändring i lagen (1988:360) om handläggning av ärenden om bilstöd till personer med funktionshinder,
4. lag om ändring i lagen (1988:1463) om bidrag vid adoption av utländska barn,
5. lag om ändring i lagen (1988:1465) om ersättning och ledighet för närståendevård,
6. lag om ändring i lagen (1989:225) om ersättning till smittbärare,
7. lag om ändring i lagen (1991:1047) om sjuklön,
8. lag om ändring i lagen (1991:1488) om handläggning av vissa ersättningar till den som tjänstgör inom totalförsvaret,
9. lag om ändring i lagen (1993:16) om försäkring mot vissa semesterlönekostnader,
10. lag om ändring i lagen (1993:389) om assistansersättning,
11. lag om ändring i lagen (1993:737) om bostadsbidrag,
12. lag om ändring i lagen (1996:1030) om underhållsstöd,
13. lag om ändring i lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension,
14. lag om ändring i lagen (1998:702) om garantipension,
15. lag om ändring i lagen (1998:703) om handikappersättning och vårdbidrag,
16. lag om ändring i socialförsäkringslagen (1999:799),
17. lag om ändring i lagen (2000:461) om efterlevandepension och efterlevandestöd till barn och
18. lag om ändring i lagen (2001:761) om bostadstillägg till pensionärer m.fl. Därmed bifaller riksdagen proposition 2006/07:49 och avslår motion 2006/07:Sf8 yrkande 1.

Stockholm den 27 mars 2007

På socialförsäkringsutskottets vägnar

Gunnar Axén

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Gunnar Axén (m), Tomas Eneroth (s), Helena Rivière (m), Lars-Arne Staxäng (m), Solveig Zander (c), Tobias Krantz (fp), Kurt Kvarnström (s), Mats G Nilsson (m), Göte Wahlström (s), Kalle Larsson (v), Fredrick Federley (c), Gunvor G Ericson (mp), Marianne Watz (m), Ann Arleklo (s), Eva Johnsson (kd), Ronny Olander (s) och Helena Frisk (s).

Redogörelse för ärendet

I proposition 2006/07:49 Vissa regler om ränta i samband med återkrav föreslår regeringen att riksdagen antar regeringens förslag till att Försäkringskassan ska kunna debitera ränta vid återkrav av socialförsäkringsförmåner.

Regeringens förslag till riksdagsbeslut återges i bilaga 1 och regeringens lagförslag i bilaga 2.

Lagförslaget har granskats av Lagrådet. Lagrådet har föreslagit ett par sakliga ändringar i lagtexten och övergångsbestämmelserna. Regeringen har följt förslagen såvitt gäller lagtexten.

Med anledning av propositionen har fyra motioner väckts. Förslagen i motionerna återges i bilaga 1.

Utskottets överväganden

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen antar regeringens lagförslag och avslår motionsyrkanden om avslag på propositionen samt om att frågor om skyldighet för Försäkringskassan att utge ränta och om uppsåt vid underlåten återbetalning bör utredas m.m.

Jämför reservationerna 1 (s, v, mp) och 2 (v).

Gällande ordning

Enligt 20 kap. 4 § lagen om allmän försäkring (AFL) ska, om någon genom oriktiga uppgifter eller genom underlåtenhet att fullgöra en uppgifts- eller anmälningsskyldighet eller på annat sätt förorsakat att ersättning utgått obehörigen eller med för högt belopp, eller om någon eljest obehörigen eller med för högt belopp uppburit ersättning och skäligen har bort inse detta, återbetalning ske av vad som betalats ut för mycket. Om det i särskilt fall finns anledning får Försäkringskassan helt eller delvis efterge krav på återbetalning.

Andra författningar inom socialförsäkringsområdet har hänvisningar till AFL eller egna återkravsregler.

Inom socialförsäkringen är förfallodagen 30 dagar efter det att beslutet om återkrav har skickats till gäldenären eller gäldenärernas adress. (Jfr Försäkringskassans vägledning 2005:2 Fordringshantering hos Försäkringskassan s. 12.)

De allmänna försäkringskassorna åberopade tidigare hanteringsförelagningen (1993:1138) som stöd för att ta ut ränta på sina fordringar. Enligt en dom från Regeringsrätten den 6 maj 2004 kan dock rätten att ta ut ränta inte grundas på denna förordning (RÅ 2004 ref. 54). Efter domen har därför de allmänna försäkringskassorna och sedermera Försäkringskassan inte utan lagstöd tagit ut ränta på sina fordringar och inte heller krävt in ränta för tiden före domen.

Propositionen

I propositionen lämnas förslag som möjliggör för Försäkringskassan att debitera ränta vid återkrav av socialförsäkringsförmåner.

Regeringen framhåller att det är klart otillfredsställande att enskilda som felaktigt disponerat statliga medel inte ens ska behöva betala ränta på det felaktigt disponerade beloppet som de ska betala tillbaka. En sådan ordning bör inte få bestå. Det finns vidare skäl att befara att viljan att återbetala felaktigt utbetalda belopp hos vissa personer är svag enbart till följd av att ränta inte löper på fordringarna. Ett införande av bestämmelser om dröjsmålsränta kan då verka som ett påtryckningsmedel och ge incita-

ment till att avtal om avbetalningsplaner kommer till stånd. Detta är också ett skäl till att räntenivån för dröjsmålsränta bör sättas högre än räntenivån då avtal om en avbetalningsplan har träffats eller anstånd medgetts.

Regeringens förslag innebär att personer som är skyldiga att återbetala en socialförsäkringsförmån och som har kommit överens med Försäkringskassan om en avbetalningsplan eller har fått anstånd med betalningen av beloppet ska debiteras en ränta som motsvarar statens utlåningsränta med ett tillägg av två procentenheter (anm. f.n. $3,72\% + 2\% = 5,72\%$). Vidare ska personer som inte har återbetalat ett återkrävt belopp i rätt tid debiteras dröjsmålsränta som uppgår till den av Riksbanken fastställda referensräntan med ett tillägg av åtta procentenheter (anm. f.n. $3\% + 8\% = 11\%$).

Det föreslås också att Försäkringskassan ska ges möjlighet att helt eller delvis efterge kravet på ränta.

Lagändringarna ska träda i kraft den 1 juli 2007 och tillämpas första gången på återkrav som har beslutats av Försäkringskassan efter ikraftträdandet.

Motioner

I motionerna Sf6 av Tomas Eneroth m.fl. (s), Sf7 av LiseLotte Olsson m.fl. (v) yrkandena 1 och 2 samt Sf5 av Gunvor G Ericson m.fl. (mp) begärs tillkännagivanden om att innan förslag om skuldränta avseende utbetalda ersättningar i trygghetsförsäkringarna genomförs bör förutsättningarna för ränteberäkning i båda riktningarna utredas. Med anledning härav yrkar motionärerna även att regeringens förslag ska avslås. Motionärerna framhåller att om ränta ska få tas ut av Försäkringskassan vid återkrav, är det också rimligt att Försäkringskassan å sin sida ska ha skyldighet att betala ränta till enskilda då dessa har drabbats av försenade utbetalningar på grund av felaktig eller i övrigt bristande handläggning hos kassan.

I motion Sf7 av LiseLotte Olsson m.fl. (v) yrkande 3 begärs att även frågan om uppsåt vad avser individers underlåtenhet att återbetala felaktigt utbetalda socialförsäkringsförmåner bör utredas.

Jan Ertsborn (fp) begär i motion Sf8 yrkande 2 ett tillkännagivande om skyldighet för Försäkringskassan att utge ränta till enskild i de fall högre instans ändrar ett avslagsbeslut. I motionens yrkande 1 begärs ett beslut om att den ränta som ska betalas om avbetalningsplan eller anstånd föreligger ska motsvara den av Riksbanken fastställda referensräntan med tillägg av två procentenheter. Motionären anser att räntan bör ha samma utgångspunkt som dröjsmålsräntan. Det blir annars merarbete för Försäkringskassan och svårt för enskilda att förstå.

Utskottets ställningstagande

I likhet med regeringen anser utskottet att det är otillfredsställande att enskilda som har befunnits återbetalningsskyldiga för felaktigt disponerade socialförsäkringsförmåner inte ska behöva betala någon ränta när det åter-

krävda beloppet inte har betalats tillbaka senast på förfallodagen. Som regeringen framhåller påverkar även en skyldighet att betala ränta den återbetalningsskyldiges vilja att återbetala felaktigt utbetalda belopp. Ett införande av bestämmelser om dröjsmålsränta kan således verka som ett påtryckningsmedel till att betala tillbaka beloppet eller till att ingå avtal om avbetalningsplaner. Dröjsmålsräntan bör sättas högre än den ränta som utgår sedan avtal om avbetalningsplan träffats eller anstånd medgetts och den återbetalningsskyldige således inte längre är i dröjsmål.

Frågan om Försäkringskassan vid försenad och felaktig ärendehantering bör betala dröjsmålsränta till den försäkrade har tidigare behandlats av utskottet. Utskottet konstaterade senast i betänkande 2003/04:SfU1 att kassan saknade laglig möjlighet att betala sådan ränta men att ersättning för ränteförlust kunde utges i form av skadestånd enligt skadeståndsrättsliga principer. Staten kunde åläggas skadeståndsansvar för skada som vållas genom fel eller försummelse vid myndighetsutövning i verksamhet för vars fullgörande staten svarar. Enligt förordningen (1995:1301) om handläggning av skadeståndsanspråk mot staten handlägger Justitiekanslern anspråk på ersättning om anspråk grundas på ett påstående om felaktigt beslut eller underlåtenhet att meddela beslut. Utskottet avstyrkte därmed motionsyrkanden om skyldighet för Försäkringskassan att betala dröjsmålsränta. Riksdagen följde utskottets förslag.

Utskottet vidhåller sitt ställningstagande men förutsätter att regeringen överväger frågan om en eventuell skyldighet för Försäkringskassan att betala ränta till enskilda när dessa drabbas av en försenad utbetalning på grund av ett felaktigt beslut eller i övrigt bristande handläggning hos Försäkringskassan. Därmed avstyrks motionerna Sf5, Sf6, Sf7 yrkandena 1 och 2 samt Sf8 yrkande 2.

Ränteskulden kan dels efterges enligt regeringens föreslagna lagrum 20 kap. 4 d § AFL, dels jämkas enligt 8 § räntelagen. Det innebär att Försäkringskassan vid bedömningen av om den återbetalningsskyldige ska betala ränta bl.a. kan ta hänsyn till att han eller hon inte haft möjlighet att betala tillbaka hela eller delar av det felaktigt utbetalade beloppet. Det kan noteras att jämkning enligt sistnämnda lagrums ordalydelse tar direkt sikte på en gäldenär som på grund av sjukdom, arbetslöshet eller annan liknande omständighet som han eller hon inte har kunnat råda över varit förhindrad att betala i rätt tid. Utskottet anser att frågan om uppsåt vad avser individens underlåtenhet att återbetala felaktigt utbetalda socialförsäkringsförmåner och verkan därav inte behöver utredas och avstyrker därmed motion Sf7 yrkande 3.

En räntesats med utgångspunkt i statens utlåningsränta med ett tillägg av två procentenheter motsvarar väsentligen statens upplåningskostnad med ett tillägg för den risk för förluster vid avbetalningar och anstånd som staten löper. Utskottet anser att denna ränta bör tillämpas i de aktuella fallen och avstyrker därmed motion Sf8 yrkande 1.

Med det anförda tillstyrker utskottet regeringens förslag.

Reservationer

Utskottets förslag till riksdagsbeslut och ställningstaganden har föranlett följande reservationer. I rubriken anges vilken punkt i utskottets förslag till riksdagsbeslut som behandlas i avsnittet.

1. Avslag på propositionen m.m., punkt 1 (s, v, mp)

av Tomas Eneroth (s), Kurt Kvarnström (s), Göte Wahlström (s), Kalle Larsson (v), Gunvor G Ericson (mp), Ann Arleklo (s), Ronny Olander (s) och Helena Frisk (s).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 1 borde ha följande lydelse:

Riksdagen avslår regeringens förslag och tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motionerna 2006/07:Sf5 yrkandena 1 och 2, 2006/07:Sf6 yrkandena 1 och 2 samt 2006/07:Sf7 yrkandena 1 och 2 samt bifaller delvis motion 2006/07:Sf8 yrkande 2.

Ställningstagande

Vi vänder oss starkt emot det ensidiga förhållandet i regeringens förslag. Vi anser således att om ränta ska få tas ut av Försäkringskassan vid återkrav är det också rimligt att Försäkringskassan å sin sida ska ha skyldighet att betala ränta till enskilda när dessa har drabbats av försenade utbetalningar på grund av ett felaktigt beslut eller i övrigt bristande handläggning hos Försäkringskassan. Därför bör, innan regler om skyldighet för enskilda att betala ränta vid återkrav införs, möjligheterna för Försäkringskassan att utbetala ränta utredas. Detta är enligt vår mening av stor vikt för att rätts-säkerheten i och tilltron till socialförsäkringssystemet ska upprätthållas. Regeringens förslag bör därför avslås.

2. Uppsåt beträffande underlåten återbetalning, punkt 2 (v)

av Kalle Larsson (v).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 2 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motion 2006/07:Sf7 yrkande 3.

Ställningstagande

De regler som föreslås riskerar att slå mot ekonomiskt utsatta personer med mycket små marginaler och som då riskerar att få en ytterligare försvärad ekonomisk situation. Det kan t.ex. handla om personer som inte förmått betala sina räkningar till följd av oföretsebara händelser som t.ex. arbetslöshet eller långtidssjukskrivning. Frågan om uppsåt vad avser individens underlåtenhet att återbetala felaktigt utbetalda socialförsäkringsförmåner bör utredas.

BILAGA 1

Förteckning över behandlade förslag

Propositionen

Proposition 2006/07:49 Vissa regler om ränta i samband med återkrav:

Riksdagen antar regeringens förslag till

1. lag om ändring i lagen (1962:381) om allmän försäkring,
2. lag om ändring i lagen (1947:529) om allmänna barnbidrag,
3. lag om ändring i lagen (1988:360) om handläggning av ärenden om bilstöd till personer med funktionshinder,
4. lag om ändring i lagen (1988:1463) om bidrag vid adoption av utländska barn,
5. lag om ändring i lagen (1988:1465) om ersättning och ledighet för närstående vård,
6. lag om ändring i lagen (1989:225) om ersättning till smittbärare,
7. lag om ändring i lagen (1991:1047) om sjuklön,
8. lag om ändring i lagen (1991:1488) om handläggning av vissa ersättningar till den som tjänstgör inom totalförsvaret,
9. lag om ändring i lagen (1993:16) om försäkring mot vissa semesterlönekostnader,
10. lag om ändring i lagen (1993:389) om assistansersättning,
11. lag om ändring i lagen (1993:737) om bostadsbidrag,
12. lag om ändring i lagen (1996:1030) om underhållsstöd,
13. lag om ändring i lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension,
14. lag om ändring i lagen (1998:702) om garantipension,
15. lag om ändring i lagen (1998:703) om handikappersättning och vårdbidrag,
16. lag om ändring i socialförsäkringslagen (1999:799),
17. lag om ändring i lagen (2000:461) om efterlevandepension och efterlevandestöd till barn och
18. lag om ändring i lagen (2001:761) om bostadstillägg till pensionärer m.fl.

Följdmotioner

2006/07:Sf5 av Gunvor G Ericson m.fl. (mp):

1. Riksdagen avslår proposition 2006/07:49 Vissa regler om ränta i samband med återkrav.

2. Riksdagen begär att regeringen återkommer i ärendet tillsammans med förslag om hur ränta ska betalas ut vid fördröjd utbetalning från Försäkringskassan till enskilda.

2006/07:Sf6 av Tomas Eneroth m.fl. (s):

1. Riksdagen avslår proposition 2006/07:49 Vissa regler om ränta i samband med återkrav.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att innan förslag om skuldränta genomförs avseende utbetalda ersättningar i trygghetsförsäkringarna bör förutsättningar för ränteberäkning i båda riktningarna utredas.

2006/07:Sf7 av LiseLotte Olsson m.fl. (v):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att utreda förutsättningar för att debitera ränta i båda riktningarna avseende utbetalda socialförsäkringsförmåner.
2. Riksdagen beslutar att avslå proposition 2006/07:49 Vissa regler om ränta i samband med återkrav.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att utreda frågan om uppsåt vad avser individers underlåtenhet att återbetala felaktigt utbetalda socialförsäkringsförmåner.

2006/07:Sf8 av Jan Ertsborn (fp):

1. Riksdagen beslutar att den ränta som ska betalas om avbetalningsplan eller anstånd föreligger ska motsvara den av Riksbanken fastställda referensräntan med tillägg av två procentenheter.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om skyldighet för Försäkringskassan att utge ränta till enskild i de fall högre instans ändrar ett avslagsbeslut.

BILAGA 2

Regeringens lagförslag

1 Förslag till lag om ändring i lagen (1962:381) om allmän försäkring

Härigenom föreskrivs att det i lagen (1962:381) om allmän försäkring¹ skall införas tre nya paragrafer, 20 kap. 4 b–4 d §§, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

20 kap.*4 b §*

Om en person som har befunnits återbetalningsskyldig enligt 4 § har träffat avtal med Försäkringskassan om en avbetalningsplan eller har medgetts anstånd med betalningen av det återkrävda beloppet, skall ränta tas ut på beloppet. Räntan skall tas ut efter en räntesats som vid varje tidpunkt överstiger statens utlåningsränta med två procentenheter. Räntan skall beräknas från den dag då avtalet om avbetalningsplanen träffades eller anstånd medgavs, dock inte för tid innan återkravet förfallit till betalning.

4 c §

Om ett belopp som har återkrävts enligt 4 § inte betalas i rätt tid, skall dröjsmålsränta tas ut på beloppet. För uttag av dröjsmålsränta gäller i tillämpliga delar räntelagen (1975:635).

4 d §

Om det i särskilt fall finns anledning, får Försäkringskassan helt eller delvis efterge kravet på ränta enligt 4 b och 4 c §§.

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2007.

¹ Lagen omtryckt 1982:120.

2. De nya bestämmelserna tillämpas första gången på sådana återkrav som har beslutats av Försäkringskassan efter ikraftträdandet.

2 Förslag till lag om ändring i lagen (1947:529) om allmänna barnbidrag

Härigenom föreskrivs att 12 § lagen (1947:529) om allmänna barnbidrag skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

12 §¹

Har någon genom oriktiga uppgifter eller annorledes förorsakat att allmänt barnbidrag för visst barn obehörigen utgått eller har någon eljest obehörigen eller med för högt belopp uppburit sådant bidrag och har han skäligen bort inse detta, skall återbetalning ske av vad för mycket utbetalats, där ej i särskilt fall Försäkringskassan finner anledning föreligga att helt eller delvis eftergiva återbetalningsskyldighet.

Har återbetalningsskyldighet ålagts någon enligt första stycket, må vid senare utbetalning till honom i avräkning å vad för mycket utgått innehållas skäligt belopp.

Om en person som har befunnits återbetalningsskyldig enligt första stycket har träffat avtal med Försäkringskassan om en avbetalningsplan eller har medgett anstånd med betalningen av det återkrävda beloppet, skall ränta tas ut på beloppet. Räntan skall tas ut efter en räntesats som vid varje tidpunkt överstiger statens utlåningsränta med två procentenheter. Räntan skall beräknas från den dag då avtalet om avbetalningsplanen träffades eller anstånd medgavs, dock inte för tid innan återkravet förfallit till betalning.

Om ett belopp som har återkrävts enligt första stycket inte betalas i rätt tid, skall dröjsmålsränta tas ut på beloppet. För uttag av dröjsmålsränta gäller i tillämpliga delar räntelagen (1975:635).

Om det i särskilt fall finns anledning, får Försäkringskassan helt eller delvis efterge kravet på ränta enligt tredje och fjärde styckena.

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2007.

¹Senaste lydelse 2004:799.

2. De nya bestämmelserna tillämpas första gången på sådana återkrav som har beslutats av Försäkringskassan efter ikraftträdandet.

3 Förslag till lag om ändring i lagen (1988:360) om handläggning av ärenden om bilstöd till personer med funktionshinder

Härigenom föreskrivs att 5 § lagen (1988:360) om handläggning av ärenden om bilstöd till personer med funktionshinder¹ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreskrifterna i 20 kap. 10–13 §§ lagen (1962:381) om allmän försäkring om omprövning och ändring av Försäkringskassans beslut samt överklagande av Försäkringskassans och domstols beslut skall tillämpas i ärenden om bidrag som avses i 1 §.

Föreslagen lydelse

5 §²

I ärenden om bidrag som avses i 1 § tillämpas följande bestämmelser i lagen (1962:381) om allmän försäkring:

20 kap. 4 § första och andra styckena om återbetalningsskyldighet,

20 kap. 4 b–4 d §§ om ränta,

20 kap. 10–13 §§ om omprövning och ändring av Försäkringskassans beslut samt överklagande av Försäkringskassans och domstolsbeslut.

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2007.

2. De nya bestämmelserna tillämpas första gången på sådana återkrav som har beslutats av Försäkringskassan efter ikraftträdandet.

¹ Senaste lydelse av lagens rubrik 2006:490.

² Senaste lydelse 2004:816.

4 Förslag till lag om ändring i lagen (1988:1463) om bidrag vid adoption av utländska barn

Härigenom föreskrivs att 9 § lagen (1988:1463) om bidrag vid adoption av utländska barn skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

9 §¹

I fråga om bidrag enligt denna lag tillämpas även följande bestämmelser i lagen (1962:381) om allmän försäkring

20 kap. 3 § tredje stycket om indragning eller nedsättning av ersättning,

20 kap. 4 § om återbetalningsskyldighet,

20 kap. 5 § om preskription,

20 kap. 8 § första–tredje styckena och 9 § om skyldighet att lämna uppgifter,

20 kap. 8 § fjärde stycket om utredningsåtgärder,

20 kap. 10–13 §§ om omprövning och ändring av beslut samt om överklagande.

20 kap. 4 b–4 d §§ om ränta,

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2007.

2. De nya bestämmelserna tillämpas första gången på sådana återkrav som har beslutats av Försäkringskassan efter ikraftträdandet.

¹ Senaste lydelse 2004:817.

5 Förslag till lag om ändring i lagen (1988:1465) om ersättning och ledighet för närståendevård

Härigenom föreskrivs att 17 § lagen (1988:1465) om ersättning och ledighet för närståendevård skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

17 §¹

Försäkringskassan skall besluta om återbetalning av ersättning, om den som mottagit ersättning genom oriktiga uppgifter eller genom underlåtenhet att fullgöra en uppgifts- eller anmälningsskyldighet eller på något annat sätt har förorsakat att ersättning har lämnats felaktigt eller lämnats med för högt belopp. Detsamma gäller om ersättning i annat fall har lämnats felaktigt eller med för högt belopp och mottagaren skäligen borde ha insett detta. Om det finns särskilda skäl, får Försäkringskassan helt eller delvis efterge belopp som skall återbetalas.

Om återbetalningsskyldighet har ålagts någon enligt första stycket, får Försäkringskassan vid senare utbetalning till denne hålla inne ett skäligt belopp i avräkning på vad som har utgetts för mycket.

Avdrag på en ersättning enligt denna lag får vidare göras om någon enligt beslut av Försäkringskassan eller Premiepensionsmyndigheten är återbetalningsskyldig för en ersättning som har utgetts på grund av en annan författning. Har avdrag gjorts med anledning av beslut om återbetalningsskyldighet av premiepension skall det avdragna beloppet överlämnas till Premiepensionsmyndigheten.

Om en person som har befunnits återbetalningsskyldig enligt första stycket har träffat avtal med Försäkringskassan om en avbetalningsplan eller har medgetts anstånd med betalningen av det återkrävda beloppet, skall ränta tas ut på beloppet. Räntan skall tas ut efter en räntesats som vid varje tidpunkt överstiger statens utlåningsränta med två procentenheter. Räntan skall beräknas från den dag då avtalet om avbetalningsplanen träffades eller anstånd medgavs, dock inte för tid innan återkravet förfallit till betalning.

Om ett belopp som har återkrävts enligt första stycket inte betalas i rätt tid, skall dröjsmålsränta tas ut på beloppet. För uttag av dröjsmålsränta gäller i tillämpliga delar räntelagen

¹ Senaste lydelse 2004:818.

(1975:635).

Om det finns särskilda skäl, får Försäkringskassan helt eller delvis efterge kravet på ränta enligt fjärde och femte styckena.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2007.
 2. De nya bestämmelserna tillämpas första gången på sådana återkrav som har beslutats av Försäkringskassan efter ikraftträdandet

6 Förslag till lag om ändring i lagen (1989:225) om ersättning till smittbärare

Härigenom föreskrivs att 13 § lagen (1989:225) om ersättning till smittbärare skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

13 §¹

Försäkringskassan skall besluta om återbetalning av ersättning, om den som tagit emot ersättning genom oriktiga uppgifter eller genom underlåtenhet att fullgöra en uppgifts- eller anmälningsskyldighet eller på annat sätt har förorsakat att ersättning har utgetts felaktigt eller med för högt belopp. Detsamma gäller om ersättning i annat fall har utgetts felaktigt eller med för högt belopp och mottagaren skäligen borde ha insett detta. Om det finns särskilda skäl, får Försäkringskassan medge befrielse helt eller delvis från återbetalningsskyldighet.

Om återbetalningsskyldighet har ålagts någon enligt första stycket, får Försäkringskassan vid senare utbetalning till denne hålla inne ett skäligt belopp i avräkning på vad som har utgetts för mycket.

Avdrag på en ersättning enligt denna lag får vidare göras om någon enligt beslut av Försäkringskassan eller Premiepensionsmyndigheten är återbetalningsskyldig för en ersättning som har utgetts på grund av en annan författning. Har avdrag gjorts med anledning av beslut om återbetalningsskyldighet av premiepension skall det avdragna beloppet överlämnas till Premiepensionsmyndigheten.

Om en person som har befunnits återbetalningsskyldig enligt första stycket har träffat avtal med Försäkringskassan om en avbetalningsplan eller har medgetts anstånd med betalningen av det återkrävda beloppet, skall ränta tas ut på beloppet. Räntan skall tas ut efter en räntesats som vid varje tidpunkt överstiger statens utlåningsränta med två procentenheter. Räntan skall beräknas från den dag då avtalet om avbetalningsplanen träffades eller anstånd medgavs, dock inte för tid innan återkravet förfallit till betalning.

Om ett belopp som har återkrävts enligt första stycket inte betalas i rätt tid, skall dröjsmålsränta tas ut på beloppet. För uttag av dröjsmålsränta gäller i tillämpliga delar räntelagen

¹ Senaste lydelse 2004:819.

(1975:635).

Om det finns särskilda skäl, får Försäkringskassan medge befrielse helt eller delvis från kravet på ränta enligt fjärde och femte styckena.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2007.
 2. De nya bestämmelserna tillämpas första gången på sådana återkrav som har beslutats av Försäkringskassan efter ikraftträdandet.

7 Förslag till lag om ändring i lagen (1991:1047) om sjuklön

Härigenom föreskrivs att 26 § lagen (1991:1047) om sjuklön skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

26 §¹

I fråga om Försäkringskassans handläggning av ärenden enligt 10, 11, 13, 14, 16, 17 och 20 §§ samt 24 § andra stycket och 27 § andra stycket tillämpas följande föreskrifter i lagen (1962:381) om allmän försäkring:

20 kap. 2 a § om provisoriskt beslut,

20 kap. 3 § tredje stycket om indragning eller nedsättning av ersättning,

20 kap. 4 § om återbetalningsskyldighet,

20 kap. 4 b–4 d §§ om ränta,

20 kap. 5 § om preskription,

20 kap. 6 § om förbud mot utmätning och om överlåtelse,

20 kap. 8 § första–tredje styckena och 9 § om skyldighet att lämna uppgifter,

20 kap. 8 § fjärde stycket om utredningsåtgärder,

20 kap. 9 a § om undantag från sekretess.

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2007.

2. De nya bestämmelserna tillämpas första gången på sådana återkrav som har beslutats av Försäkringskassan efter ikraftträdandet.

¹ Senaste lydelse 2004:1241.

8 Förslag till lag om ändring i lagen (1991:1488) om handläggning av vissa ersättningar till den som tjänstgör inom totalförsvaret

Härigenom föreskrivs att 4 § lagen (1991:1488) om handläggning av vissa ersättningar till den som tjänstgör inom totalförsvaret skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 §¹

I fråga om familjebidrag och dagpenning tillämpas 20 kap. 10–13 §§ om omprövning och ändring av beslut samt om överklagande i lagen (1962:381) om allmän försäkring:

Beträffande familjebidrag tillämpas dessutom följande bestämmelser i lagen om allmän försäkring

- 20 kap. 2 a § om förordnande till dess slutligt beslut kan fattas,
- 20 kap. 3 § tredje stycket om indragning eller nedsättning av ersättning,
- 20 kap. 4 § om återbetalningsskyldighet,
- 20 kap. 5 § om preskription,
- 20 kap. 8 § första–tredje styckena och 9 § om skyldighet att lämna uppgifter,
- 20 kap. 8 § fjärde stycket om utredningsåtgärder.

I fråga om familjebidrag och dagpenning tillämpas 20 kap. 10–13 §§ om omprövning och ändring av beslut samt om överklagande i lagen (1962:381) om allmän försäkring.

Beträffande familjebidrag tillämpas dessutom följande bestämmelser i lagen om allmän försäkring:

- 20 kap. 4 b–4 d §§ om ränta,

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2007.

2. De nya bestämmelserna tillämpas första gången på sådana återkrav som har beslutats av Försäkringskassan efter ikraftträdandet.

¹ Senaste lydelse 2004:823.

9 Förslag till lag om ändring i lagen (1993:16) om försäkring mot vissa semesterlönekostnader

Härigenom föreskrivs att 3 § lagen (1993:16) om försäkring mot vissa semesterlönekostnader skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 §¹

I fråga om *försäkringskassans* handläggning av ärenden enligt denna lag tillämpas följande föreskrifter i lagen (1962:381) om allmän försäkring:

20 kap. 2 a § om provisoriskt beslut,
20 kap. 4 § om återbetalningsskyldighet,

20 kap. 5 § om preskription,
20 kap. 6 § om förbud mot utmätning och om överlåtelse,
20 kap. 8 och 9 §§ om uppgiftsskyldighet,
20 kap. 9 a § om undantag från sekretess.

I fråga om *Försäkringskassans* handläggning av ärenden enligt denna lag tillämpas följande föreskrifter i lagen (1962:381) om allmän försäkring:

20 kap. 4 b–4 d §§ om ränta,

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2007.
 2. De nya bestämmelserna tillämpas första gången på sådana återkrav som har beslutats av Försäkringskassan efter ikraftträdandet.

¹ Senaste lydelse 2004:825.

10 Förslag till lag om ändring i lagen (1993:389) om assistansersättning

Härigenom föreskrivs att 16 § lagen (1993:389) om assistansersättning skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

16 §¹

Försäkringskassan skall besluta om återbetalning av assistansersättning, om den som erhållit ersättning eller hans ställföreträdare genom att lämna oriktiga uppgifter eller genom att underlåta att fullgöra en uppgifts- eller anmälningsskyldighet eller på annat sätt har förorsakat att ersättning har lämnats felaktigt eller med för högt belopp. Detsamma gäller om ersättning i annat fall har lämnats felaktigt eller med för högt belopp och den som erhållit ersättning eller hans ställföreträdare skäligen borde ha insett detta. Om det finns särskilda skäl får Försäkringskassan efterge kravet på återbetalning helt eller delvis.

Vid en senare utbetalning till någon som skall betala tillbaka ersättning enligt första stycket får Försäkringskassan hålla inne ett skäligt belopp i avräkning på vad som har lämnats för mycket.

Om en person som har befunnits återbetalningsskyldig enligt första stycket har träffat avtal med Försäkringskassan om en avbetalningsplan eller har medgetts anstånd med betalningen av det återkrävda beloppet, skall ränta tas ut på beloppet. Räntan skall tas ut efter en räntesats som vid varje tidpunkt överstiger statens utlåningsränta med två procentenheter. Räntan skall beräknas från den dag då avtalet om avbetalningsplanen träffades eller anstånd medgavs, dock inte för tid innan återkravet förfallit till betalning.

Om ett belopp som har återkrävts enligt första stycket inte betalas i rätt tid, skall dröjsmålsränta tas ut på beloppet. För uttag av dröjsmålsränta gäller i tillämpliga delar räntelagen (1975:635).

Om det finns särskilda skäl får Försäkringskassan helt eller delvis efterge kravet på ränta enligt tredje och fjärde styckena.

¹ Senaste lydelse 2004:827.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2007.
 2. De nya bestämmelserna tillämpas första gången på sådana återkrav som har beslutats av Försäkringskassan efter ikraftträdandet.

11 Förslag till lag om ändring i lagen (1993:737) om bostadsbidrag

Härigenom föreskrivs att 22 och 28 §§ lagen (1993:737) om bostadsbidrag skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

22 §¹

Bestäms det slutliga bostadsbidraget till högre belopp än vad som för samma år har betalats ut i preliminärt bidrag, skall skillnaden betalas ut. Bestäms det slutliga bostadsbidraget till lägre belopp än vad som för samma år har betalats ut i preliminärt bidrag, skall skillnaden betalas tillbaka.

Belopp under 1 200 kronor skall inte betalas ut eller betalas tillbaka.

På belopp som skall betalas ut eller betalas tillbaka enligt första stycket skall *avgift* och *ränta* betalas i enlighet med föreskrifter som meddelas av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer.

På belopp som skall betalas ut eller betalas tillbaka enligt första stycket skall *ränta respektive avgift* betalas i enlighet med föreskrifter som meddelas av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer.

28 §²

Försäkringskassan skall besluta om återbetalning enligt 22 § och om återbetalning av bostadsbidrag som i övrigt har lämnats felaktigt eller med för högt belopp. Om det finns särskilda skäl för det får Försäkringskassan efterge krav på återbetalning helt eller delvis. Vid bedömning av om sådana skäl föreligger skall särskilt beaktas sökandens och dennes medsökandes förmåga att kunna betala tillbaka bidraget. För att rätten till eftergift skall kunna prövas skall skyldigheten enligt 24 § att anmäla ändrade förhållanden ha fullgjorts av sökanden och dennes medsökande. Om de inte har anmält ändrade förhållanden kan eftergift ändå prövas om de skäligen inte borde ha insett att de var skyldiga att göra en sådan anmälan. Om sökanden eller dennes medsökande medvetet eller av oaktsamhet lämnat felaktiga uppgifter till grund för bedömningen av rätten till bostadsbidrag, får kravet på återbetalning inte efterges.

Vid en senare utbetalning av bostadsbidrag eller annan ersättning som skall betalas ut av Försäkringskassan till någon som skall betala tillbaka bidrag enligt första stycket får Försäkringskassan hålla inne ett skäligt belopp i avräkning på vad som har lämnats för mycket.

Om en person som har befunnits återbetalningsskyldig enligt första stycket har träffat avtal med Försäkringskassan om en avbetalningsplan eller har medgetts anstånd med betalningen av det återkrävda beloppet, skall ränta

¹ Senaste lydelse 2004:828.

² Senaste lydelse 2004:828.

tas ut på beloppet. Räntan skall tas ut efter en räntesats som vid varje tidpunkt överstiger statens utlåningsränta med två procentenheter. Räntan skall beräknas från den dag då avtalet om avbetalningsplanen träffades eller anstånd medgavs, dock inte för tid innan återkravet förfallit till betalning.

Om ett belopp som har återkrävts enligt första stycket inte betalas i rätt tid, skall dröjsmålsränta tas ut på beloppet. För uttag av dröjsmålsränta gäller i tillämpliga delar räntelagen (1975:635)

Om det finns särskilda skäl får Försäkringskassan helt eller delvis efterge kravet på ränta enligt tredje och fjärde styckena.

Ränta skall inte tas ut på sådan avgift som avses i 22 § tredje stycket.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2007.
 2. De nya bestämmelserna i 28 § tillämpas första gången på sådana återkrav som har beslutats av Försäkringskassan efter ikraftträdandet.

12 Förslag till lag om ändring i lagen (1996:1030) om underhållsstöd

Härigenom föreskrivs att 15, 20 och 41 §§ lagen (1996:1030) om underhållsstöd skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

15 §¹

Om det inte utan dröjsmål kan avgöras om någon har rätt till underhållsstöd men det finns sannolika skäl för att sådan rätt föreligger och underhållsstöd är av väsentlig betydelse för barnet, skall Försäkringskassan, för tiden till dess slutligt beslut kan fattas, besluta att stöd skall betalas ut med ett skäligt belopp.

Om det senare bestäms att underhållsstöd inte skall lämnas eller att stöd skall lämnas med ett lägre belopp än som har betalats ut enligt första stycket, är den som stödet har betalats ut till inte skyldig att betala tillbaka överskjutande belopp i andra fall än när

1. han eller hon genom att lämna oriktiga uppgifter eller genom att inte fullgöra en uppgifts- eller anmälningsskyldighet eller på annat sätt har förorsakat en felaktig utbetalning, eller

2. han eller hon i annat fall skäligen borde ha insett att utbetalningen var felaktig.

Även i fall som avses i andra stycket kan återbetalningsskyldighet efterges helt eller delvis, om det finns särskilda skäl.

Om en person har befunnits återbetalningsskyldig enligt andra stycket skall ränta tas ut på beloppet. Därvid tillämpas bestämmelserna om ränta i 20 § tredje- femte styckena.

20 §²

Har underhållsstöd lämnats felaktigt eller med för högt belopp, skall Försäkringskassan besluta om återkrav av beloppet från den som det har betalats ut till. Om det finns särskilda skäl, får dock *försäkringskassan* efterge återkravet helt eller delvis.

Vid en senare utbetalning av underhållsstöd eller annan ersättning som skall betalas ut av Försäkringskassan till någon som skall betala tillbaka underhållsstöd enligt första stycket får Försäkringskassan hålla inne ett skäligt belopp i avräkning på vad som har lämnats för mycket.

Har underhållsstöd lämnats felaktigt eller med för högt belopp, skall Försäkringskassan besluta om återkrav av beloppet från den som det har betalats ut till. Om det finns särskilda skäl, får dock *Försäkringskassan* efterge återkravet helt eller delvis.

Om en person som har befunnits återbetalningsskyldig enligt första stycket har träffat avtal med För-

¹ Senaste lydelse 2004:829.

² Senaste lydelse 2004:829.

säkringskassan om en avbetalningsplan eller har medgetts anstånd med betalningen av det återkrävda beloppet, skall ränta tas ut på beloppet. Räntan skall tas ut efter en räntesats som vid varje tidpunkt överstiger statens utlåningsränta med två procentenheter. Räntan skall beräknas från den dag då avtalet om avbetalningsplanen träffades eller anstånd medgavs, dock inte för tid innan återkravet förfallit till betalning.

Om ett belopp som har återkrävts enligt första stycket inte betalas i rätt tid, skall dröjsmålsränta tas ut på beloppet. För uttag av dröjsmålsränta gäller i tillämpliga delar räntelagen (1975:635).

Om det finns särskilda skäl, får Försäkringskassan helt eller delvis efterge kravet på ränta enligt tredje och fjärde styckena.

41 §

Beslut om återbetalningsskyldighet och ränta får verkställas enligt bestämmelserna i utsökningsbalken.

Beslut om återbetalningsskyldighet och ränta enligt 21 och 36 §§ får verkställas enligt bestämmelserna i utsökningsbalken.

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2007.

2. De nya bestämmelserna i 15 och 20 §§ tillämpas första gången på sådana återkrav som har beslutats av Försäkringskassan efter ikraftträdandet.

13 Förslag till lag om ändring i lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension

Härigenom föreskrivs att 14 kap. 1 § lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

14 kap.

1 §¹

Försäkringskassan skall besluta om återbetalning av inkomst- eller tilläggspension, om den som uppburit pensionen genom att lämna oriktiga uppgifter eller genom att underlåta att fullgöra en uppgifts- eller anmälningsskyldighet har orsakat att pensionen har lämnats felaktigt eller med ett för högt belopp. Detsamma gäller om inkomst- eller tilläggspension i annat fall har lämnats felaktigt eller med ett för högt belopp och den som uppburit pensionen har insett eller skäligen borde ha insett detta.

Har inkomst- eller tilläggspension betalats ut och minskas därefter pensionsrätt eller pensionspoäng på grund av bristande eller underlåten avgiftsbetalning, skall Försäkringskassan besluta om återbetalning av för mycket utbetald pension.

Den som uppburit för mycket inkomst- eller tilläggspension enligt denna lag är skyldig att betala tillbaka utbetald sådan pension endast om beslut om återbetalning har meddelats enligt första eller andra stycket. Om det finns särskilda skäl får Försäkringskassan helt eller delvis efterge krav på återbetalning.

Om en person som har befunnits återbetalningsskyldig enligt första eller andra stycket har träffat avtal med Försäkringskassan om en avbetalningsplan eller har medgett anstånd med betalningen av det återkrävda beloppet, skall ränta tas ut på beloppet. Räntan skall tas ut efter en räntesats som vid varje tidpunkt överstiger statens utlåningsränta med två procentenheter. Räntan skall beräknas från den dag då avtalet om avbetalningsplanen träffades eller anstånd medgavs, dock inte för tid innan återkravet förfallit till betalning.

Om ett belopp som har återkrävts enligt första eller andra stycket inte betalas i rätt tid, skall dröjsmålsränta tas ut på beloppet. För uttag av dröjsmålsränta gäller

¹ Senaste lydelse 2004:784.

*i tillämpliga delar räntelagen
(1975:635).*

*Om det finns särskilda skäl får
Försäkringskassan helt eller delvis
efterge kravet på ränta enligt
fjärde och femte styckena.*

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2007.
 2. De nya bestämmelserna tillämpas första gången på sådana återkrav som har beslutats av Försäkringskassan efter ikraftträdandet.

14 Förslag till lag om ändring i lagen (1998:702) om garantipension

Härigenom föreskrivs att 5 kap. 1 § lagen (1998:702) om garantipension skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

5 kap.

1 §¹

För garantipension gäller i tillämpliga delar följande bestämmelser i lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension:

- 12 kap. 1 och 2 §§ om ansökan,
- 12 kap. 3 § första stycket samt andra stycket första och andra meningen om återkallelse och minskning,
- 12 kap. 5 § första och andra styckena samt 6 och 8 §§ om utbetalning,
- 14 kap. 1 § första och tredje styckena om återbetalning, och
- 14 kap. 1 § första och tredje styckena om återbetalning *samt fjärde–sjätte styckena om ränta, och*
- 14 kap. 7–9 §§ om avdrag på pension.

Vid samtidig utbetalning av garantipension och pension enligt lagen om inkomstgrundad ålderspension skall avrundning enligt 12 kap. 5 § andra stycket lagen om inkomstgrundad ålderspension ske på garantipensionen.

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2007.

2. De nya bestämmelserna tillämpas första gången på sådana återkrav som har beslutats av Försäkringskassan efter ikraftträdandet.

¹ Senaste lydelse 2002:303.

15 Förslag till lag om ändring i lagen (1998:703) om handikappersättning och vårdbidrag

Härigenom föreskrivs att 22 § lagen (1998:703) om handikappersättning och vårdbidrag skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

22 §¹

För handikappersättning och vårdbidrag gäller i tillämpliga delar följande bestämmelser i lagen (1962:381) om allmän försäkring:

- 17 kap. 1 § om sammanträffande av förmåner,
- 20 kap. 2 a–4 §§ om utbetalning, indragning och återbetalning,
– 20 kap. 4 b–4 d §§ om ränta,
- 20 kap. 5–7 §§ om preskription, utmätning och skadestånd m.m.,
- 20 kap. 8–9 a §§ om uppgiftsskyldighet m.m.,
- 20 kap. 10 och 10 a §§ om omprövning och ändring, och
- 20 kap. 11–13 §§ om överklagande.

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2007.

2. De nya bestämmelserna tillämpas första gången på sådana återkrav som har beslutats av Försäkringskassan efter ikraftträdandet.

¹ Senaste lydelse 2002:211.

16 Förslag till lag om ändring i socialförsäkringslagen (1999:799)

Härigenom föreskrivs att 3 kap. 2 § och 5 kap. 7 § socialförsäkringslagen (1999:799) skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 kap.

2 §¹

Den som är bosatt i Sverige omfattas även av

1. lagen (1947:529) om allmänna barnbidrag,
3. lagen (1986:378) om förlängt barnbidrag,
4. lagen (1988:360) om handläggning av ärenden om bilstöd till *handikappade,*
4. lagen (1988:360) om handläggning av ärenden om bilstöd till *personer med funktionshinder,*
5. lagen (1988:1463) om bidrag vid adoption av utländska barn,
6. lagen (1990:773) om särskilt pensionstillägg till ålderspension för långvarig vård av sjukt eller handikappat barn,
7. lagen (1993:389) om assistansersättning,
8. lagen (1993:737) om bostadsbidrag,
9. lagen (2001:761) om bostadstillägg till pensionärer m.fl.,
10. lagen (1996:1030) om underhållsstöd,
11. lagen (1998:702) om garantipension,
12. lagen (1998:703) om handikappersättning och vårdbidrag,
13. lagen (2000:461) om efterlevandepension och efterlevandestöd till barn i fråga om
 - garantipension till omställningspension och änkepension,
 - efterlevandestöd till barn, och
 - pension enligt 6 kap. 5 § första stycket 2 samma lag eller enligt 4 § andra stycket 2 eller 6 § tredje stycket 2 lagen (2000:462) om införande av lagen om efterlevandepension och efterlevandestöd till barn, beräknad i förhållande till det antal år som har tillgodoräknats som bosättningsstid i Sverige, och
14. lagen (2001:853) om äldreförsörjningsstöd.

5 kap.

7 §²

Vid tillämpningen av denna lag skall följande bestämmelser i lagen (1962:381) om allmän försäkring tillämpas:

20 kap. 2 a § om provisoriskt beslut,

20 kap. 4 § om återbetalning,

20 kap. 4 b–4 d §§ om ränta,

20 kap. 8 § om uppgiftsskyldighet för den enskilde,

20 kap. 9 § om uppgiftsskyldighet för myndigheter och arbetsgivare m.fl.,

20 kap. 10 § om omprövning av Försäkringskassans beslut,

20 kap. 10 a § om ändring av Försäkringskassans beslut, och

¹ Senaste lydelse 2001:856.

² Senaste lydelse 2004:780.

20 kap. 11–13 §§ om överklagande av beslut m.m.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2007.
 2. De nya bestämmelserna i 5 kap. 7 § tillämpas första gången på sådana återkrav som har beslutats av Försäkringskassan efter ikraftträdandet.

17 Förslag till lag om ändring i lagen (2000:461) om efterlevandepension och efterlevandestöd till barn

Härigenom föreskrivs att 8 kap. 5 § lagen (2000:461) om efterlevandepension och efterlevandestöd till barn skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

8 kap.

5 §¹

Försäkringskassan skall besluta om återbetalning av efterlevandepension och efterlevandestöd till barn, om den efterlevande eller den avlidne genom att lämna oriktiga uppgifter eller genom att underlåta att fullgöra en uppgifts- eller anmälningsskyldighet har orsakat att pensionen eller efterlevandestödet har lämnats felaktigt eller med ett för högt belopp. Detsamma gäller om efterlevandepension eller efterlevandestöd i annat fall har lämnats felaktigt eller med ett för högt belopp och den som uppburit förmånen har insett eller skäligen borde ha insett detta.

Har efterlevandepension betalats ut enligt denna lag och minskas där-
efter pensionsrätt eller pensionspoäng enligt lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension på grund av bristande eller underlåten avgiftsbetalning, skall Försäkringskassan besluta om återbetalning av för mycket utbetald pension.

Den som uppburit för mycket efterlevandepension eller efterlevandestöd till barn enligt denna lag är skyldig att betala tillbaka sådan pension eller sådant efterlevandestöd endast om beslut om återbetalning meddelats enligt första eller andra stycket. Om det finns särskilda skäl, får Försäkringskassan helt eller delvis efterge kravet på återbetalning.

Om en person som har befunnits återbetalningsskyldig enligt första eller andra stycket har träffat avtal med Försäkringskassan om en avbetalningsplan eller har medgetts anstånd med betalningen av det återkrävda beloppet, skall ränta tas ut på beloppet. Räntan skall tas ut efter en räntesats som vid varje tidpunkt överstiger statens utlåningsränta med två procentenheter. Räntan skall beräknas från den dag då avtalet om avbetalningsplanen träffades eller anstånd medgavs, dock inte för tid innan återkravet förfallit till betalning.

Om ett belopp som har återkrävts enligt första eller andra stycket inte betalas i rätt tid, skall dröjsmålsränta tas ut på beloppet.

¹ Senaste lydelse 2004:848.

För uttag av dröjsmålsränta gäller i tillämpliga delar räntelagen (1975:635).

Om det finns särskilda skäl, får Försäkringskassan helt eller delvis efterge kravet på ränta enligt fjärde och femte styckena.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2007.
 2. De nya bestämmelserna tillämpas första gången på sådana återkrav som har beslutats av Försäkringskassan efter ikraftträdandet.

18 Förslag till lag om ändring i lagen (2001:761) om bostadstillägg till pensionärer m.fl.

Härigenom föreskrivs att 30 § lagen (2001:761) om bostadstillägg till pensionärer m.fl. skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

30 §¹

Försäkringskassan skall besluta om återbetalning av bostadstillägg, om den som uppburit bostadstillägget genom att lämna oriktiga uppgifter eller genom att underlåta att fullgöra en uppgifts- eller anmälningsskyldighet har orsakat att bostadstillägget har lämnats felaktigt eller med ett för högt belopp. Detsamma gäller om bostadstillägg i annat fall har lämnats felaktigt eller med ett för högt belopp och den som uppburit bostadstillägget har insett eller skäligen borde ha insett detta.

Om det finns särskilda skäl får Försäkringskassan helt eller delvis efterge krav på återbetalning.

Om en person som har befunnits återbetalningsskyldig enligt första stycket har träffat avtal med Försäkringskassan om en avbetalningsplan eller har medgettts anstånd med betalningen av det återkrävda beloppet, skall ränta tas ut på beloppet. Räntan skall tas ut efter en räntesats som vid varje tidpunkt överstiger statens utlåningsränta med två procentenheter. Räntan skall beräknas från den dag då avtalet om avbetalningsplanen träffades eller anstånd medgavs, dock inte för tid innan återkravet förfallit till betalning.

Om ett belopp som har återkrävts enligt första stycket inte betalas i rätt tid, skall dröjsmålsränta tas ut på beloppet. För uttag av dröjsmålsränta gäller i tillämpliga delar räntelagen (1975:635).

Om det finns särskilda skäl får Försäkringskassan helt eller delvis efterge kravet på ränta enligt tredje och fjärde styckena.

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2007.

¹ Senaste lydelse 2004:852.

2. De nya bestämmelserna tillämpas första gången på sådana återkrav som har beslutats av Försäkringskassan efter ikraftträdandet.